

[Nielsen Mann.]

tiske Medlem af Raastofkommissionen. Jeg synes, det er fuldkommen meningsløst, at man ved Arbejder som disse fastsætter i en Lov, at man skal foretrække dem, der har forsikret sig mod Arbejdsløshed, de arbejdsløshedsforsikrede. Det er et Buk for Fagforeningerne, et Buk, som den højtærede Minister altid foretager, men jeg synes ikke, den højtærede Minister skulde fortsætte med disse Buk. De afføder Uvilje og bevirker Fordyrelse af de her omhandlede Arbejder, de medvirker til at forhøje Laanene og til, at Landbruget bliver endnu mere forgældet.

Jeg ser heller ikke det berettigede i, at man i Lovforslaget bestemmer, at der fortrinsvis skal antages Arbejdere, som er arbejdsløse. Jeg har ikke Spor imod, at man tager et saadant Hensyn, men hvis man antager andre Arbejdere til disse Arbejder, vil det jo blot betyde, at der bliver Plads for de arbejdsløse paa et andet Felt. Det maa dog være rimeligt, at de stedlige Haandværkere kommer i Betragtning, selv om de ikke er tilmeldt som arbejdsløse. Vi faar efterhaanden i Landdistrikterne skabt en Klasse, som er arbejdsløse i den Forstand, at de tilmelder sig Arbejdsledskontrollen for at faa Arbejde ved de offentlige Arbejder, fordi det giver en større Løn end andet Arbejde ude omkring ved Landbruget. Der findes virkelig Folk ude i Landdistrikterne, som aldrig mere melder sig til det Arbejde, der udføres i Landbruget, men som betragter sig som privilegerede Arbejdere, der bliver beskæftiget ved offentlige Arbejder med deraf følgende højere Løn.

Mit Parti i Folketinget har ikke medvirket til Gennemførelsen af dette Lovforslag, og jeg tør heller ikke paa Forhaand tilsige, at mit Parti her i Landstinget vil medvirke dertil. Kun hvis den højtærede Minister ved en Udvalgsbehandling, som jeg haaber Ministeren vil gaa med til, vil vise sig imødekommende over for de Synspunkter, jeg her gør gældende, kan vi gaa med, og jeg haaber, at Ministeren vil vise sig imødekommende.

Krarup: Det, Lovforslaget tilsigter, er jo ikke noget nyt og ukendt for mit Parti. Vor Rigsdagsgruppe nedsatte allerede i Begyndelsen af Rigsdagssamlingen 1936—37 det saakaldte Raastofudvalg, der skulde undersøge Mulighederne for en større indenlandsk Raastofproduktion i Almindelighed og for en forøget Produktion af de for vor Kvægavl saa nødvendige Æggehvidestoffer

i Særdeleshed. Dette Udvalg afgav sin Beretning til Partiet allerede i Foraaret 1937, og det er ganske fornøjeligt for mit Parti at bemærke, at den af Statsministeriet nedsatte Raastofkommission fulgte nøjagtig de samme Retningslinier og kom til det samme Resultat som vort Udvalg og dermed giver Grundlaget for det Lovforslag, som her behandles.

Efter Lovforslaget skal der stilles 5 Mill. Kr. til Raadighed til Udlaan til Landmænd, som ønsker at skaffe sig Ensilagebeholdere for deri at opsamle Afgrøder, der ellers ikke kunde udnyttes, men som ved Ensilering kan blive af ikke ringe Værdi.

Selve Produktionen af Ensilage faar en forskellig Bedømmelse, alt efter som man anlægger en Nutidsplan eller en Fremtidsplan for dansk Landbrug. Man kan ogsaa sige det saadan, at det ene Spørgsmaal er: Hvad kræver den øjeblikkelige Situation for at opretholde Landbrugets Produktion? Og det andet er: Skal dansk Landbrug enten frivilligt eller tvungent forlade sin sædvanlige Import af Foderstoffer og gaa over til Selvforsyning med den deraf følgende Produktionsindskrænkning, som igen vil forringe Landbrugets Forrentningsevne og Beskæftigelsesmulighed?

Antagelig og forhaabentlig vil dansk Landbrug i en ikke alt for fjern Fremtid fortsætte med sin tilvante Produktion, baseret paa en stor Omsætning og Indkøb af de uundværlige Raastoffer til en rimelig Pris, og det er derfor med en Nutidsplan for Øje og i en Nødssituation, at Ensilageproblemet optager den danske Rigsdag, thi naar Tilførslerne udefra enten standser helt eller fordyres meget, maa alt udnyttes, og en Ensilagebeholder kan nyttiggøre det, der ellers gaar til Spilde. Man regner i Almindelighed, at 10 kg Roetopensilage og 7 kg Hvidkløverensilage kan erstatte 1 kg Kraftfoder. Jeg mener, at det derfor ikke alene er fuldt forsvarligt, men tillige ønskeligt, at Staten ved at give Adgang til billige Laan støtter disse Sparebestræbelser.

Ensilagebeholderne, der nu anskaffes som en paakrævet Foranstaltning i en Krisetid, kan maaske vise sig saa nyttige, at der, naar man rigtig faar lært at bruge dem og høstet Erfaringer, ad Aare vil blive bygget mange flere for privat Regning end dem, som denne Lovgivning giver Støtte til. Jeg tillader mig derfor at henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa et Forhold vedrørende Ensilage, som fortjener nærmere Undersøgelse. Det har nemlig vist sig, at Fodring med Ensilage giver Mælken den uheldige Egenskab, at